

4 en 5 juni, Den Haag, Hot Theater, 20.30 uur
 6 juni, Rotterdam, De Lantaren, 20.30 uur
 7 juni, Nijmegen, Stadsschouwburg, 14.30 en 20.00 uur
 8 en 9 juni, Amsterdam, Nieuwe de la Mar Theater,
 20.15 uur
 10 juni, Groningen, De Oosterpoort, 15.00 uur
 12 juni, Enschede, Twentse Schouwburg, 20.15 uur
 13 juni, Haarlem, Concertgebouw, 20.15 uur
 14 juni, Maastricht, Staaergebouw, 14.30 en 20.30 uur
 15 juni, Arnhem, Stadsschouwburg, 20.30 uur
 16 juni, Utrecht, Stadsschouwburg (Blauwe zaal),
 20.00 uur

Teatrul Tandarica

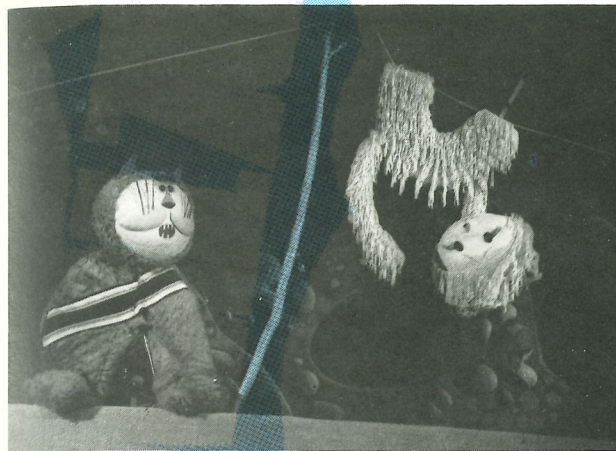
Ninigra en Aligru

Twee kleine tijgertjes, Ninigra en Aligru, ontmoeten elkaar in het oerwoud en besluiten samen naar de jaarmarkt te gaan, die in het bos gehouden zal worden. Daar wordt Ninigra onverhoeds geroofd door een stel mysterieuze bandieten. Ze weet te ontsnappen met de hulp van een papegaai die magische krachten bezit, maar ze valt meteen weer in handen van een dubieuze poezenmadam die samen met haar knecht, een vervaarlijke kater, kleine tijgertjes zowel een hersen- als een vachtspoeling geeft om hen te transformeren in kleine poesjes. De gekidnapte 'poesjes' moeten leren bedelen en andere minder fraaie activiteiten onder de knie krijgen om tenslotte voor veel geld doorverkocht te worden. Aligru is intussen op zoek naar zijn vriendinnetje en hij komt oog in oog met de vreemdste dieren en gevaarlijkste situaties. Zal het Aligru nog lukken om op tijd de jaarmarkt te bereiken, waar de poezenmadam haar poezen probeert te verkopen?

Scène uit Ninigra en Aligru

Scène uit Ninigra en Aligru

De papegaai uit Ninigra en Aligru

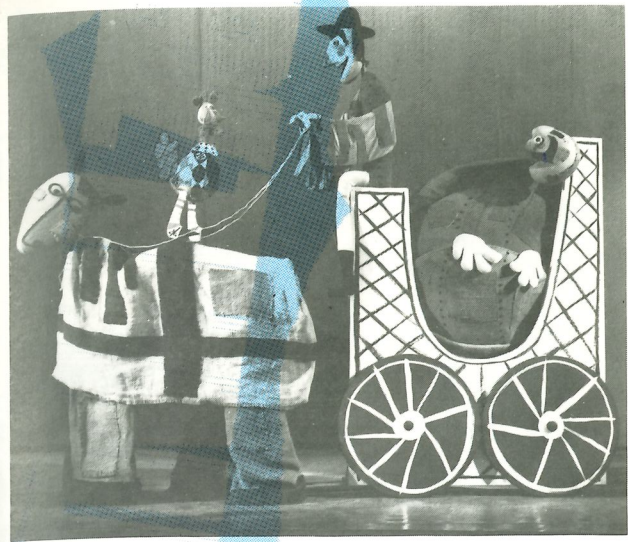
Bij Tandarica in Boekarest

Plotsklaps kreeg ik de unieke kans om in Boekarest bij het theater Tandarica een stage van drie maanden te lopen. Zaterdag 13 maart 1976 vloog ik van Amsterdam naar Boekarest. Op het vliegveld werd ik opgewacht door Radu Valter, de secretaris van het theater. Met een zovende auto van het Ministerie van Onderwijs werd ik naar de studentenflat gebracht alwaar ik een naargeestige ruimte kreeg, die ik moest delen met een onverstaanbare Bulgaarse.

Ik was evenwel niet de enige stagiaire bij Tandarica: een paar weken voor mij was een gigantische dame uit Ghana gearriveerd, vlak na mij kwam er nog een jongen uit Zürich en een meisje uit Soedan en nog een maand later kwam als laatste een meisje uit Parijs die nog steeds in Boekarest zit.

Elke ochtend zaten we in het atelier waar we op aanwijzing van de poppenontwerpster eigen poppen maakten met verschillende speeltechnieken waarin we een paar maal in de week les kregen. De afdeling Europa speelde bovendien elke dag een uur marionetten onder leiding van een marionettenspeelster, die al vanaf het begin bij Tandarica werkt. De andere lessen kregen we van een andere oude rot in het vak, die ons driemaal in de week enige uren in het zweet ons aanschijns liet werken. Verder konden we aan de lessen deelnemen die ook voor de andere spelers waren, zoals stembeheersing en lichamelijke expressie.

's Avonds was ik meestal in één van de vele schouwburgen van Boekarest te vinden, waar ik de sterren van de hemel heb zien spelen. Theater van de bovenste plank. We hadden regelmatig gesprekken met Margareta Niculescu, de directrice, soms en groupe, soms apart, wat behalve instructief ook nog gezellig was. Zeer diepzinnige gesprekken soms: het Wezen van het Poppentheater en dat soort onderwerpen. Ook onder elkaar konden we er wat van. Met het Franse meisje en de Zwitser had ik vaak nachtelijke gesprekken waarbij geen zee te hoog ging. Knap hoogdravend en vaak onzin maar toch was het nuttig om te praten over de dingen waar je mee bezig bent en of je wel zo'n groot bedrijf als Tandarica moet ambiëren. Het is allemaal zo georganiseerd dat het soms meer op een fabriek van voorstellingen lijkt. Ook het feit dat het een staatstheater is heeft zo'n weerslag in het repertoire, dat zeer behoedzaam gekozen moet worden. Aan de andere kant, door de enorme technische mogelijkheden kunnen de grenzen van het poppenspel tot het uiterste afgetast worden. Alles bij elkaar is het voor mij een onvergetelijke tijd geweest. Veel geleerd, veel gezien. Maar vooral de

mensen heb ik voorgoed in m'n hart gesloten. En ik zal altijd een lichte heimwee naar Roemenië, naar Boekarest blijven houden.
Marlies Cordia

Bij dit programmaboekje hoort een handig opberghoesje dat nog veel meer informatie geeft over 'Poppenspel' in het Holland Festival 1978.

Dit hoesje is **gratis** in dit theater te verkrijgen.
Let op de aanduiding: Hier gratis programmahoesje.
